

CA

NOSTRA

Setmanari d'Inca

ANY I

AB CENSURA ECLESIASTICA

Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.—LLEÓ XIII

NÚM. 6

A SANTA MARIA LA MAJOR

SONETS

*En l'horitzò llunyà del plà divi
lluhiu la primogènita estimada;
primera claredat de maïnada
primera flor, del perennal jardí.*

*Deu, de l'eternitat vos esculli
per germana major de sa fillada;
y en eixa terra trista y desolada
mos dau la ma del cel en la camí.*

*Vos sou la caraboya que ilumina
l'Esglesia, ab resplandors de llum divina,
policromant suau dolça visió;*

*quant el cel fins el cor un raig n'en via
fael vostres virtuts dins ell copía
y les esmalta ab flors de tot coló.*

*Discreta, repartiu de Deu l'herencia
plena de santedat y de dolçor;
als forts donau la sal de la prudencia,
als més febles el sucre del amor.*

*Y scu en nostre llar la flama encesa
que agombola els vellets quant neva y plou,
somni rient pels anys de juvenesa,
pels menuts dins el bres, vou-vori-vou.*

*Vos allargau els braços compatits
als pobres fills perduts, que arrepeniis
a la casa paterna tornarán,*

*que quant tot los rebutja y desampara
per alcanzarlos el perdò del Pare,
de Mare els feis com germanata gran.*

MARIA JOSEPHA PENYA.

ALABANSES.

Alabau a SANTA MARIA LA MAJOR,
obres del Senyor, qu'Ella es la més perfecta y
escelent obra de Deu.

Oh! Sol y Lluna, que destriau a dins el mar
la Roqueta daurada, alabau a SANTA MARIA
LA MAJOR, qu'en mitx d'ella reyna sobre sos
fills, donantlos més calor y vida en llur mira-
des, que voltros en vostra llum esplendorosa.

Oh! esteis que, ballugant en el firmament,
componen el nom de SANTA MARIA LA
MAJOR, alabau, qu'ella guia més les ànimes
pels camins del segle, que no voltros los nave-
gants en mar tormentosa.

Oh! núbols, que devallau de les montanyes
per fecondisar ab plujes regalades la planura,
alabau a SANTA MARIA LA MAJOR, qu'Ella
fecondisa més en les plujes celestials de la
Divina Gracia.

Oh! rovides del matí, que feis desxondir els
bruyes de nostros semanters, alabau a SANTA
MARIA LA MAJOR, qu'Ella alegra més els
cors ab rovida d'amors de mercès y de
consols.

Oh! neus y gebrades, que coronau les mon-
tanyes fent ratjar per aquests endrets fonts y
auballons d'aigües puríssimes, alabau a SAN-
TA MARIA LA MAJOR qu'el candor de sa
puresa virginal es gracia que apaga la set
dels mals incentius.

Oh! Arbres y fruits del camp, que alimentau
els pobies en lo sabor de vostros esplets,
alabau a SANTA MARIA LA MAJOR,
qu'Ella es l'arbre de la Vida, qui produhí el
Fruit dolcíssim de la vida eterna que porta
en brassos.

Oh ninets! nodrits en la llet de la devoció
de SANTA MARIA LA MAJOR, alabau,
que Deu volgué naixer infant de ses entra-
nyes virginals per retornarnos a la primera
innocencia.

Oh sacerdots del Santuari! que sempre
rodetjau son trono, fentli la cort y oferint a
son altar, alabau, que SANTA MARIA LA

MAJOR, fons la gran sacerdotesa qui pren-
gué en ses mans y oferí la Hostia viva, al
sacrifici perpetua que redimeix els pecats
del món.

Oh venerables de nostra historia! que de
baix son mantell estrellat, sortirau en gale-
ria gloriosa de sabis, heroes y sants; alabau-
la, que SANTA MARIA LA MAJOR doná
númen a les inspiracions de vostro art, valor
y grandesa a l'heroisme de vostro cor, y vir-
tut y gracia a la santedat de vostros actes.

Oh! inquers tots, alabau a SANTA MARIA
LA MAJOR; enceneuli fogarons, adressauli
festes, portauli coronas, estimaula de cor;
qu'Ella es nostra REINA Y MARE a n-a qui
devem filial ternura y vassallatje d'amor.

LA TROBADA.

(Tradicció Inquera.)

*El fet que vaig a contá
a cap llibre imprès está
ni escritura;
però molt bé hu aseguera
la tradició
qu'escrita ab lletres d'amó
te'l cor del poble.
Quant brega, l'inquera noble,
son infantó,
a n-el tò de la cansó,
que llet li dona,
devoció a la Patrona
l'inspira ja.
Y sovint li sol contá
com la trobaren,
com un trono hi aixecaren
los nostros avis,
fentse grans, feels y sabis
ab son amor.
D'aquell temps del antigor
a Inca han passat
trastorns, pestes, mortandat
y moltes coses,
y encare aroma de roses
aquí se sent*

Aquesta composició fons la qui agünyá el
premi ofert per D. Bernadí Font, Rector
d'Inca, en el Certámen de nostra ciutat.

d'aquell prodigi parent
 que feu Maria,
 quant demostrà que volia
 esser MADONA
 d'Inca, y Mare tendra y bona.
 Halal, atenció
 tots, que vaig a contarhó.

—○—

Per la forana
 del llevant, d'Inca cristiana,
 un pou hi havia
 que per son coll s'estenia
 verdós batxer,
 com un florit clavaller.
 A tal endret,
 uns dijovers de cor net,
 bons pollensins,
 senten cants de xerafins,
 girantse al llech
 hi veuen flames de foch
 d'estranya llum,
 reparen que no fa fum
 ni es consumeix
 aquell batxer tan encés.
 ¿Que cremará?
 ¿que será que no será
 cosa tan rara?
 Mes aviat ja's repara
 que no's foch real
 sino claror celestial
 la flamarada.
 ¡Quina olor més regalada
 que dexa anar!
 Debò's varen acostar
 a n-el batxer
 y... ¡oh prodigi vertader!
 de dins tenia
 una imatge de Maria,
 la més hermosa,
 morena y tan agradosa
 qu'el cor los roba.
 A ningú'n donaren nova
 de la trobada,
 li donen tendra besada
 y molt aviat
 la s'enduen d'amagat
 cap a Pollensa.
 Y, jun altre sorpresa inmensa
 prest s'endugueren!
 dins ses beyases no veren
 l'imatge hermosa,
 Plens d'anyoransa amorosa
 a Inca tornaren
 y altre volta la trobaren
 dins el batxer
 més ufans qu'un roser
 en primavera.
 Are si que sens espera
 ben estorjada,
 la s'en porten molt vetlada
 cap a Pollensa.
 Mes no los val tal defensa
 que prest los fuig.
 (Ells ja'n tenen a n-el puig
 una germana
 qu'es dels seus cors soberana.)
 La d'Inca, ja
 dins el batxer torna está,
 més agradosa,
 donant una prova hermosa
 y verdadera

de que vol esser inquera.
 Així ho pensaven
 els pollensins, y avisaren
 a n-el Recló,
 y una gran gernació
 se va reuni,
 y tothom humil rendí
 tendre homenatge
 a n-aquella bella Imatge
 qu'es de Maria;
 y ab amor, fè y alegria
 la proclamaren
 REYNA D'INCA. Y tots li daven
 son feel cor
 qu'era lo ditxós tressor
 qu'Ella volia.

—○—
 La lluna llevor sortia
 per lo llevant
 perles de llum escampant.

M. D. S.

VENTAJES SOCIALES DELS CENTRES OBRERS, (Conferencia). (*)

Cuando unas mismas ideas y unos mismos sentimientos asocian al individuo, se hermanan las voluntades y son base de unión y fuerza.
 (La Sociedad y la familia) (Gaume).

L'home criat ignoscent per Deu á imatge sua es també social desde son principi, constituint de primer la Societat-família y més tart la Societat-civil, que, en el transcurs dels segles s'ha anat formant y reformant á mida que la raça humana s'ha estés per la terra y s'han fundat els pobles establín lleys per son mellor govern.

Y que l'home de tots els temps ha buscat la societat y ha sacrificat llur independència es cert y sens dupte qu'es per l'ideya innata que té d'una autoritat superior, Deu adevant de la qual tots debem acotar la testa. Y si á las autoritats terrenas que la tenen representativa d'Aquell en qui resideix «tota potestat» se'ls hi té obediència, respecte y veneració, es clar qu'es també perquè esperem que governant la comunitat en general ó á las societats en particular dispensarán protecció y procurarán la tutela dels dirigits á fi de que «el benestar moral y material sia la raho total de la Soberania qu'exercexen».

Tota societat com tot lo vivent té son instint de conservació basada en l'ordre, de tal manera que quant li falta l'ambient propi de llur condició per viurer y sostenirse busca ab afany alló qu'en quiscura manera pugui suplir el medi natural que li manca. Y així se veu que quant individus s'allunyan del concepte social y de l'autoritat divina y humana s'estimban en braços del despotisme com á medi fals y errat, ampro únich per aguantarse.

L'història pagana n'es un espill clar; mes avans de füllejar llurs planas, ja en la primitiva societat dels mateixos fills d'Adam trovarem el desordre. Si uns s'anomenan «fills de Deu» y conservan tots els caràcters d'unitat d'obrar y de santedat é indisolubilitat

(*) Treball distingit ab el primer accésit del premi que va oferí «El Circol d'Obrers catòlics d'Inca en el Certamen d'aqueixa ciutat.

del matrimoni, ver tonament de la societat-família y societat-civil; altres que's diuen «fills dels homes» s'entregan á llurs pasions, oblidan y menypprehuan, tant, que Deu s'ha de penedir d'haber criat al home.

Mes tart els Cananeos, Babilonis, Medas, Persas, Tracis, Indis y Partos, qu'es desprenen del bagatge de la llei y dels preceptes, en quin fons y era marcada la voluntat de Deu, no tenen altre norma de conducia que fer la voluntat propia y aquesta no regonexia mes regla que'l caprixo y'l dret de la força, ni altre límit que l'interés á mes d'esser entregats á l'idolatria y ab aquesta al desprotisme.

Axò succehia á l'Asia; á l'Àfrica entre'ls Egipcis, Cartaginesos y Númidas, y á Europa entre Galos, Germans, Bretons y altres pobles del Nort passaba lo mateix: mes quant l'història pagana escrigué llurs sagnantas planas fou en l'època de dominació romana fins á la vinguda de Jesucrist. Us noms de Tiberi, Neron, Deci y Calígula; Heliogabalo, Magenci mes tart Juliá l'Apóstata serán sempre més dignes de despreci y portarán un sagell de reprobació per llurs aficions criminals, per llur imperi tiránich. Sense vincles de familia y sense lleys en favor del poble arrastran els ciutadans una existencia miserable sota'ls peus del poderós. La muller no era tinguda com á esposa sino esclava; permés l'infanticidi, els nobles degradats y'ls vassalls victimas del caprixo de llurs senyors; l'autoritat era despòtica, la societat se pot dir que no existia, no hi havia mitat d'obrar, tornaban á viurer «els fills dels homes» y tot era desconsol, confusió, injusticia y sang.

Y tant quant en la Societat y en l'individu ha sigut meyns eficaç l'influencia de Deu, la brutalitat y'l despotisme han pujat las gradas de la tirania, y de tal modo aquesta ha engrillonat al home que de llibert l'ha fet esclau. Un gran Donoso Cortés es qui aprapessit d'axò, diu: «creix el predomini de la força bruta en tant desapareix la força moral, y resulta qu'á meyns Iglesia més quartels y presons; á meyns missió civilisadora més exercit permanent; á meyns influencia parroquial més oficinas y empleats de policia, y á meyns lleys que favorescan y fomentin el culte més decrets y bandos executius del poder militar.

Insinuat doncs qui'n es el fonament de tota societat ben ordenada y per quin viarany cauria en el desordre y'n el despotisme, estudiem quinas son «las vetatjes socials dels Centres obrers.» Pera major claretat caldrá dividirlos en laichs y que tenen un fi purament material y en Centres morals y relligiosos qu'al ensemps procuran el mellor avenç temporal del individu sempre á dintre del concepte de societat privada en que hi ha comunitat d'ideyas, aspiracions, principis, y fins.

Acabará.

JOSEPH MATES, RECTOR DE LA MOTA.

DEMOCATES EN INCA.

L'article que publicarem ab aqueix titol ha produit l'efecte que voliem, qu'era avisar a la joventut que seguit, seguit, se veu brindada per formar part de la societat de demòcrates. Ha merescut, també, contestació de D. Joan

Valenzuela demunt una fulla volant.

Vertaderament no hi havia perquè en- darsé tant, en Daniel no més va esposar lo qu'han dit arreu els periòdics catòlics, y el meteix Canalejas en ses manifestacions poli- tiques. ¿Si será cosa qu'els demòcrates d'aquí s'empagalesquin del seu programa? ¿Qui ha- via de pensar que no los agradás veure pu- blicades les seves idees y doctrines? Però anem a l'assunto que hi ha tela per llarg, y dis- ponem de poc temps y espay.

¿Sospita el Sr. Valenzuela qui es en Da- niel? Idó hu ha endevinat: es en Miquel Du- rán, un pobre fuster sense estudis. Ja que diu que n'os propi de persones elevades ocultar el nom, si usam el pseudònim, ho feim per costum periodística y no per amagar la cara. Lo que n'os propi de persones elevades, es canviar els conceptes e idees que un ha esposats, de tal manera, que lo qui's blanc arribi a pareixer negre. Y sinó diga el Se- nyor Valenzuela:

1.ª ¿A n-a quin párraf, o a n-a quina retxe, del article ha lletgit qu'hem afirmat qu'el po- ble d'Inca es poc educat?

2.ª Hala: ¿que no's capás de dirnos quines son les persones conegudes qu'ens inspiren?

3.ª ¿Aont es l'insult que donám a los que formen part de la societat de demòcrates?

4.ª ¿A quina expressió hem posat en tela de judici la seva moralitat y honradés?

5.ª ¿Perqué no diu aont ha lletgit que CA- NOSTRA conessa que son pocs els catòlics a dins Inca?

6.ª Y quan el Bon Jesús treya els mercaders de la Casa de Deu, que va esser alló: ¿un ac- te de transigència o d'intransigència?

Mos diu el Sr. Valenzuela qu'abunden els catòlics transigents com Cristo quan donava... latigades. Aleria ab les aplicacions de la vida del gran Demòcrate, no fos cosa qu'affirmassen una doctrina distinta de la que vol espresar. Per això deu esser qu'el Sr. Valenzuela, qu'es un dels catòlics transigents, fá escrits, que pareixen fets a cops de martell, per abla- nir l'intransigència y duresa del cervell d'en Daniel. Y...

Però passem envant:

¿Que varem dir que la societat de demò- crates d'Inca es una societat d'atlots? Bé; ¿y que no ho son l'immensa majoria bargantellets? Sobre tot, esser atlots, no es cap deshonra.

¿Que no deviem armar pelotera contra una sociedad monárquica? Idó porque es monárquica y milita baix d'un partit que pot arribar un dia a formar govern amb un pro- grama radical y repulsiu, es que fá por a n-els catòlics, y no'is republicans, qu'encare que més radicals, no hi ha tanta probabilitat que sien poder.

¿Vol sábrer a quin partit perteneixem? Som catòlics, apostòlics, romans. En política seguirem el camí trassat per Pius X y dels bisbes, quines ordes son de votar les candi- daturas millors a n-els pobles que no estiga organiat el partit catòlic; y per cert, que no votarem en sos demòcrates que per are no té fama d'esser el mal menor, encare qu'En Ca- nalejas sia *profundamente religioso y un gran cristiano*.

¿Qu'els missioners y periòdics respecten al parer de tot el món y sols *al salirse el pare- cer del cauce, entonces es lógico que quien vé el desvarío lo ataje*? Això si que hu es doc- trina ben liberal. La moral catòlica, tots els mestres del esperit y els missioners tots, sem- pre han aconsellat y mandat el fugir de les ocasions, fins y tot les més llunyanes, y això's lo que férem: avisar.

¿Qu'el Censor eclesiástic no ens hauria de permetre dir falsetat? La censura de CA- NOSTRA es després de la seva publicació; y com el Censor no ha dit res fins avuy, es pro- va que sab lletgir y no ha vist en nostro ar- ticle ni heregies, ni insults, ni falsetats. Con- sti qu'estám prontes a rectificar tot lo que se

nos ordeni.

¿Qu'els diaris de Palma donaren conta de la formació en Mallorca del partit demò- crátic sens comentaris? Lo que copia per de- mostrarhó, pensant qu'el favoreix fa bona nostra causa. En el «Diario de Mallorca» s'hi veu un recel, un temor de les seves avansa- des; y per més que té a n-el Sr. Valenzuela per una persona bona, encare no se fia, tant es així que diu: *procuraremos enterarnos de ello, això es, de el rumbo que el partido de- mocrático tomará aquí*.

Y ¿perque a n-el redactor de «La Almudaina» no li vengué altre idea que demanar lo que feria el partit canalejista tocant a la part religiosa? Segurament no hauria feta tal pregunta a un partit catòlic o moderat. Si la fá a n-el Sr. Valenzuela, se veu clar qu'es pels antecedents que té de qu'el partit demòcrata no es favorable a la Religió.

Y això de que *doctores tiene la santa Madre Iglesia que sabrán responder*. ¿Y que no han respost ja? Ens sembla que no costaria pena trobar multitud de documents epis- copals que condemnen la política anticlerical y antireligiosa dels partits avansats, com el canalejista.

El Sr. Valenzuela fa la apologia de lo que puga tenir de bó En Canalejas. Casi lo santifica. Enumera els punts principals qu'a- barca lo seu programa, presentantlo atractiu y falagador a la classe obrera y proletaria; però dexant dins el tinter la part amarga, oculta la bandera de la qüestió religiosa y no diu un mot del projecte de lley d'associacions, se- cularizació de cementaris, &c. Deixa aqueix punt capitalíssim, el punt que motivá a n-en Daniel escriure l'article que refuta el Sr. Va- lenzuela, quedant per lo meteix, el cos de nostro article sense contestar.

Es dexi de raons, el Sr. Valenzuela; no fu- gi per les foranes, ni menós recorri a la menti- da pel gust de defensar els seus ideals poli- tics. Que per més que diga y per més que fassa, mentres no mos puga dir: D. Joseph Canalejas, considerant qu'els membres de les ordes religioses son les persones més demò- crates y socialistes del món, ha retirat del seu programa el projecte de lley de associacions, els catòlics lo mirarem en recel y tendrem per funesta la seva política.

No tornarem a contestar demunt aqueix assunto, mentres el Sr. Valenzuela no demostri la falsetat de les afirmacions qu'hem fetes en concret, si ho lográs, llevors ens rectificariem porque primer que tot es la justicia y que suri la veritat.

Per últim; porque tenim la vista a lo futur, es que donarem el crit d'alerta, inspirats únicament pel sentiment catòlic, per l'amor en- tranyable que professám a la Religió de nos- tros pares, per quina integridad estám disposts a sacrificar nostros interesos, nostra vida y alsar mil y mil vegades la veu, sempre que hu considerem convenient a n-els interesos religiosos de nostra ciutat, porque no puguen esser enganyades les persones que desconei- xen les avansades del jacobinisme.

MIQUEL DURÁN.

Noves d'Inca.

Ha sigut nomenat jutje municipal d'aqueixa ciutat el misser D. Pau Ferrer, persona que ja ha desempnyat aqueix càrrec moltes ve- gades y té contret bona fulla de servicis. Lo felicitam.

Avuy, a nostra Iglesia Parroquial, han co- mensades les solemnes Coranta Horas dedi- cades a Santa Maria la Major, continuanse demá y dilluns. Anit a sortida de completes se farán per tot el poble los tradicionals foga- rons devant el portal de les cases, alimares

antigues qu'els inquers no volem deixar per les del gas y electricitat, porque son un re- cort de nostros majors y signifiquen el foc sagrat de la devoció y amor que tenim a la Patrona y titular.

A l'ofici major de demá, se cantarà la missa PONTIFICALIS de Mossen Perosi, y predicará Mossen Joan Quetglas natural d'Inca y vice- secretari de la Cambra episcopal. A la funció de la nit del meteix dia, també hi predicará l'orador del matí. Y dilluns al vespre se farà l'ENCIERRO en gran solemnitat.

Dia 17, el Circol d'obrers Catòlics d'Inca celebrará sa festa anyal que dedica a sa pa- trona la Sagrada Familia. Hi haurá solemne festa a l'Iglesia ab sermó per Mossen Joan Negre. Y el vespre, donará una vel-lada literaria, estrenant el nou treatre que se está acabant a n-el seu saló principal, a costes y despeses de D. Bartomeu Bestart y D. Joseph González, President y secretari respectiva- ment de dita societat.

Se fa sábrer a tots els propietaris de fin- ques que fan sansal a D. Joseph Fortesa Rey, de Palma, que d'avuy endevant cobrará dits sansals, el procurador D. Antoni Rotger que viu a n aquesta ciutat, carrer de Mallor- ca, núm. 58.

An-aquesta imprenta se necessiten dos at- lots desxondits que sabin un poc de lletgir v escriure.

CORRESPONDENCIA.

D. A. F. Enterats. Y prou que la volem a la seva col·laboració.

D.ª M. I. C. Rebut lo seu. ¿Perque no envia la resta?

D. G. LL. de Valencia. Mos venia com l'a- nell a n-el dit les seves composicions a n-a- queix número; però arribaren tart. Anirán al número vinent que será cap d'octava de la Patrona.

D.ª C. P. Tampoc no mos hi cap. Encare diumenge no haurá passada la oportunitat.

D. I. A. Molt bé, homo, per esser lo pri- mer qu'ha fet en vers. Anirá.

D. LL. M. de Palma. ¿Que teniau por que que no sabessin contestar a D. Joan Valen- zuela? La contestació qu'heu enviada a la se- va fulla volant, es una llástima privar a nos- tros lectors de sa lectura tan salada y gra- ciosa es; però hem trobat que l'honra d'en Daniel esxigia que fos éll que s'endestés dels trunfos.

D. B. R. Gracies pels bons consells que mos donau.

Bolletí comercial

Vet-aquí els preus que retgiren en nostra ter- cera fira d'Inca.

			pessetes.
Bessó.	el quintá	de 00 a	87'50.
Blat.	la cortera	de 16'50 a	17'00.
Xeixa.	id.	de 16'50 a	17'00.
Ordi mallorquí.	id.	de 00 a	11'00.
Ordi foras.er.	id.	a	07'00.
Sivada.	id.	8'50 a	9'00.
Ídem forastera.	id.	a	7'50.
Faves cultores.	id.	a	19'00.
Ídem ordinaries.	id.	a	17'00.
Ídem pel bestia.	id.	de 16 a	16'50.
Blat de les Indies.	id.	a	13'00.
Ciurons.	id.	a	20'00.
Fesols.	id.	a	30'00.
Monjetes de confit.	id.	a	50'00.
Ídem blanques.	id.	a	30'00.
Porcs grassos.	l'arrova	de 11'00 a	12'00.
Patates.	id.	a	00'75.
Figues seques	el quintá	de 8 a	18'00.
Salrà.	s'ansa	de 2 a	2'75.
Garroves	el quintá	de	0'75.

Entreteniments

Solucions dels passa-temps del número quatre:

Geroglífich.—Sastres.

Xarades.—1.ª Milana; 2.ª Caseta.

Semblances.—1.ª En que té fuyes; 2.ª en que té branques; 3.ª en que hi ha un cap 4.ª en que hi ha graus.

Quadrat numèric.

2 9 3 6

3 6 2 9

6 2 9 3

9 3 6 2

Intrínquis.—Canals.

Fuga.—Jo tenc un enamorat

qu'es com una clavellina

y la gent me diu: Tonina,

jo't segur que l'has triat.

Endevinaya.—Un llibre.

TARJETA.

AMALIA MARTOS RANJA.

Compondre en les lletres d'aquesta tarjeta el nom d'una Santa molt popular a Inca.

OKU.

XARADES.

1.ª Prima tersa está corrent per fer aquesta xarada,

segona tersa comprada en motiu de casament, y mon TOT, molt diligent trobarás, lector amat, si per festes has comprat mocador a ton torment.

2.ª Prima segona fas trista degut a mon sentiment, tersa quarta lloc dolent per recrear nostra vista, si segon prima tenim ens posa quarta tercera, es el TOT una murera fruita de gens de saim.

KARBÍN.

SEMBLANSES.

¿En que se sembla una moneda de deu centims amb una figa de moro?

¿Y una figa de moro amb un roser?

¿Y un roser amb un missal?

¿Y un missal amb un duro de trenta?

TRIANGUL DE PARAULES.

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Sustituhí aquests punts per lletres de modo que diguen:

- Nom de dona.
- Animal de ploma.
- Sustantiu.
- Una planta.
- Membre humá.
- Una consonant.

CASA-BLANCA.

FUGA DE CONSONANTS.

. a . o . i . a e . e . i . e . . a
. o . ue . . a . . o . o . ' e . a . .
e . . ' e . . i . u a . . a . a . . a .
. . ' i . e . . . ' e . a . i . e . . a .

ENDEVINAYA.

No me compren en doblés, som bassó que tothom vol, no som mel-la ni fassol, desgraciat qui no'm tengués.

OKU.

EPIGRAMES.

—A sa taula es un dels llochs Qu'els bons amics trobarás.

—¡Ja hey anam errats, Tomás, Qué ni tróban ells de pochsl

Puis no síes aubarcoch:

Ja t'ho he dit molts de pichs,

¡Avuy en dia els bons amichs

Ja no se tróban p'en llòchl

Un fill d'un foravilé,

Qué de carnicé aprenir,

De dins ciutat escrivia:

—¡ Mon pare, axò va molt bé!

El mestre me fa inflá,

Y molt d'interés qu'hey té,

Puis la setmana qui vé

Diu que ja'm farà matá.

S'escultó Mestre Jeroni

Un Sant Miquel renová;

De sol a-rel li mudá,

Sa peanya y el dimoni,

Quant sa gent li preguntava

D'ont prengué s'original,

Responia, ab molta sal:

—¡De sa sogra quant cridava!

SEBASTIA BARCELÓ.

LLIBRERIA LA BONA CAUSA

den Miquel Durán.

PROPAGANDA CATÓLICA.

CENTRE DE SUSCRIPCIONS.

Material de 1.ª ensenyansa.—Objectes d'escriptori.—Enquadernacions.—Impresos y encàrrecs per les principals llibreries d'Espanya.—Carrer de Mallorca, 1.—INCA.

ALMACENES: SAN JOSÉ.

BRONDO—esquina—BORNE, PALMA.

NOVEDADES PARA SRA. Y CABALLERO,

SASTRERÍA CAMISERÍA,

PAÑERÍA GÉNEROS DE PUNTO,

GÉNEROS BLANCOS Y PAÑOLERÍA.

LA CASA QUE VENDE MÁS BARATO.

PRECIO FIJO.

HERRERÍA, CERRAJERÍA.

CARRUAJES DE LUJO Y TRANSPORTE,

COCINAS ECONÓMICAS.

ANTONIO PUJADAS

Calle de Durata, 25, INCA.

EN LA FUSTERÍA D'EN

Miquel Ferragut

se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins a n-els de més valor però fots se fan en gust artistic.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS.

Carrer de Mallorca, 54, INCA.

EL ARTE

PINTURA Y FOTOGRAFÍA

D'EN

Bartomeu Payeras.

ESPECIALITAT EN AMPLIACIONS.

Carrer de San Bartomeu, 15, INCA.

REDUCCIO DEL 4 PER 100.
PER NICOLAU ROIG, FLAQUER.
Se ven: Mallorca, 1 INCA.

Ca-nostra

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Son ideal es fer obra d'educació y cultura, manténir les costums y tradicions mallorquines de bona rel, sens que li fassin agrura les idees y coses modernistes mentres vagin retgides pel sentit comú y la sana moral.

Publicará, en estil popular, articles sociòlecs, poesies, historietes y treballs humoristics: ab qui poren passar belles estones d'expansió casolana.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els pobres y obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any; però no tendrán dret a n-els regalats que farem a los damés suscriptors.

A les congregacions, societats catòliques y demés persones que, desitjoses de fer propaganda, volguessen una regular cantitat de exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.